

JINGL 2

Vypravěč:

Anně Ledvinové bylo v letošním roce 94 let! Narodila se v malebné chodské obci Postřekov, kde také prožila celé své dětství. Její rodina nebyla chudá, ale žila velmi skromně. Anna Ledvinová je velmi pozitivní a veselá žena. Nicméně nenarodila se do lehké doby.

Pamětník: 3:20 – 3:40

„Bývali mužský bez práce, na zimu je propustili a nic žádný důchod nebyl, takže se jenom tak šetřilo, aby se vyšlo.“

Vypravěč:

Nástup Adolfa Hitlera k moci způsobil zhoršení vztahů mezi Čechy a Němci, kteří zde v oblasti Sudet doposud žili obyčejným životem.

Pamětník: 6:42 – 7:55

„Tam byli Němci a když ještě nezačal Hitler je burcovat proti nám, tak to bylo docela dobrý. Jak nastoupil Hitler, tak to byli naši největší nepřátelé, škodili nám, kde to šlo, řekli nám někteří, tady až mi vyhraje, zapřáhneme vás místo krav do vozů a vy budete tahat ty vozy do toho kopce támhle přes nás, až půjdete na trávu, tak to budete tahat vy. Začali být hrozně darební.“

Vypravěč:

Anna Ledvinová zažila za druhé světové války řadu nelehkých situací.

Pamětník: 10:35-12:00

„Když se bombardovalo, jinde, ne u nás, tak jsme byli schovaní ve sklepě. Maminka nám tam dala peřiny a tam jsme, když bombardovali v Německu Drážďany, tak to bylo jakoby blízko nás, co to bylo za hrůzu.“

Vypravěč:

Anna i celá její rodina naštěstí válku přečkala ve zdraví a dočkala se osvobození americkou armádou.

Pamětník: 12:10 – 12:55

„Když nás osvobodili, tak jsme pomalu vycházeli ven ze sklepa a viděli jsme, jak jdou Američtí vojáci se zbraní kolem nás, pochodovali, šli z Haltravy. A my i lidi jsme je přivítali hned na kraji vesnice a potom pochodovali oni někam dál na Klenčí, nebo kam.“

Vypravěč:

Po válce došlo také v Postřekově k odsunu německého obyvatelstva.

Pamětník: 14:30-15:11, 15:22 - 17:20

„Šli tak, že ani nevíme, kdy odešli. A protože byli tak darební, tak jsme jim nakonec přáli, že teda musí pryč. Jaký by na nás zlí, jak nám přáli to nejhorší, udávali naše lidi, udali taky mého učitele, kterej teda byl vlastenec, učil nás dějiny a přišel četník německej a toho učitele, jmenoval se Jan Čáp, toho učitele vedl do Klenčí a protože on se mu vyškub a začal utíkat, myslel, že se někde zachrání, von na něj střílel, postřelil ho tak, že učitel umřel v nemocnici v Domažlicích. Takže tak to bylo zlé.“

Vypravěč:

I když život paní Ledvinové nebyl lehký, pokoušela se každý den najít něco, co by jí udělalo radost. Díky tomu překonala všechny nesnáze a dokázala si svůj život opravdu užít. Naučila se vážit si každého dne, a hlavně své rodiny a zdraví.

JINGL 1

